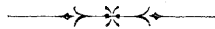

Schrijver gelijke eer niet liet wedervaren aan mijn opmerkingen in dit *Tijdschrift* bij gelegenheid van de aankondiging van den eersten druk uitgesproken, daarin heeft hij in zeker opzicht groot gelijk gehad. Deze toch vorderden voor groote gedeelten een geheele omwerking en stelden aan een wijziging in de uitvoering groote eischen. Mijn bezwaren blijven dus onveranderd. En wie er nog aan twifelen mocht, of het zondigen tegen de eischen der paedagogiek zich wreekt, leze maar de eerste pagina. De waarde van het boekje blijft berusten op het wezenlijke gedeelte er van: Hoofdstuk VI. Dat zal ieder deskundige met genoegen en in alle hoofdpzichten met instemming lezen. Ik onderstel, dat dit in hoofdzaak het boekje tot nu toe den weg gebaad heeft. Ook dezen tweeden druk heet ik daarom hartelijk welkom. Mocht het tot bewerking van een derden komen, dan zal de schrijver wel doen met nog wat meer zorg te besteden aan taal, stijl en beeldkeuze. Bijv. op blz. 161 lees ik: „in de cellen der schors „staat de ziel gereed om deze telegrammen te ontvangen en verder „geestelijk te bearbeiten” en „het blijft altijd duister, hoe uit de „stoffelijke waarneming de geestelijke voorstelling kan tot stand „komen”.

G. C. VAN WALSEM (Meerenberg).

INGEZONDEN.

Nevensgaand schrijven is mij geworden, namens de commissie, die belast was met de uitvoering van het standbeeld voor CHARCOT.

Paris, Mai 1901.

Monsieur le Docteur.

Après l'achèvement du monument élevé à la mémoire du Professeur CHARCOT, il est resté une somme disponible que le Comité a été d'avis, à l'unanimité, de consacrer à la gravure d'une médaille reproduisant les traits de l'illustre Savant.

Cette médaille, fiappée à un nombre restreint d'exemplaires, ne peut être donnée qu'aux collectivités et à quelques uns des plus gros souscripteurs. Or, les médecins Hollandais ont, par votre obligeant intermédiaire, contribué à aider le Comité français à mener à bien son projet. Aujourd'hui il vient encore faire appel à votre obligeance et vous demander si vous voudriez bien vous charger de distribuer 15 exemplaires de la médaille que nous vous enverrions.

Nous pensons qu'il serait agréable aux plus gros souscripteurs d'en posséder un exemplaire.

En vous adressant tous nos remerciements anticipés, nous vous prions
d'agréer, Monsieur le Docteur, l'assurance de notre considération distinguée.

Pour le Comité

Le Trésorier de la souscription CHARCOT.

MASSON

à Mr. le Professeur WINKLER.

Mijn voornemen is, om 5 der médailles, die op het oogenblik in mijn bezit zijn, te doen toekomen aan enkele personen en lichamen, die daarop rechten kunnen doen gelden.

Voor hen, die aan de inschrijving voor het monument voor CHARCOT hebben deelgenomen, blijven er dus 10 beschikbaar. Zij, die, hetzij voor zich zelf, hetzij als vertegenwoordigers van eenig aan de inschrijving deelgenomen hebbend lichaam, zulk een médaille verlangen, verzoek ik derhalve mij binnen 14 dagen van dit verlangen kennis te willen geven. Ik zal dan de lijst der aanvragers aan den eersten Redacteur-Gérant ter hand stellen, hem verzoeken bij loting uit te maken, welke personen er een zullen verkrijgen, onmiddellijk daarna, de lijst publiceeren van hen, die er een verkregen hebben en daarna de médailles aan de betrokkenen doen toekomen.

In het algemeen behoud ik mij, in overleg met den eersten Redacteur-Gérant, voor, lichamen ook zonder loting te doen voorgaan boven personen.

Amsterdam, 20 Mei 1901.

Dr. C. WINKLER.

Geachte Redactie!

Vergun mij een klein plaatsje naar aanleiding van een verschijnsel — ik durf het nu nog geen ziekteverschijnsel noemen — dat in Uw blad valt waar te nemen. Ik wil niet zeggen, dat Gij het eenige tijdschrift redigeert, waarin het symptoom kan worden geconstateerd, maar het heeft mij bijzonder getroffen in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde*. De reden zal U aanstonds duidelijk worden.

Het verschijnsel in quaestie is de eigenaardigheid van vele „boekbeoordelingen”.

Indien wij zoo de laatste jaargangen even doorbladeren, dan treft het ons zeker, dat in het algemeen de Redactie gelukkig is geweest in de keuze der personen waaraan zij de kritiek opdroeg. Maar wanneer wij enkele daarvan inzien, dan staan wij werkelijk verbaasd over de hardheid en onbillijkheid waarmede soms geoordeeld wordt, of wanneer het dat niet is, dan toch zeker de volmaakte onverschilligheid.

Ik moet eerlijk erkennen, dat die laatste eigenschap in een kritiek over een zeer recent verschenen Nederlandsch boek de aanleiding is voor mijn schrijven, doch zeker zou ik gezwegen hebben, indien deze laatste kritiek de eenige was van dien aard. Maar er zijn er vele zoo geweest. Ik herinner slechts aan de kritieken op het leerboek van STRAUB, op het handboek van JELGERSMA, op den arbeid van POSTHUMUS MEYJES, en nu eindelijk op het boek van VAN DE POLL en zooveel anderen.

JELGERSMA's boek, waarover de kritiek zoo hevig gefulmineerd heeft, waar-